

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้วิจัย	นางเฉลิมพร เอิกเกริก
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนราชินีไศล องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวคิด Active 2.1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนก่อน เรียนและหลังเรียน 2.2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนก่อนเรียนและหลัง เรียน 2.3)ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน ดำเนินการวิจัยในลักษณะของการ วิจัยและพัฒนาโดยระเบียบการวิจัยแบบผสมผสานวิธีซึ่งมีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานรองรับ ภายใน (The Embedded Design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1โรงเรียน ราชินีไศล อำเภอราชินีไศล องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียน จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)แผนการจัดการ เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิด Active Learning จำนวน 8 แผน 2) และแบบทดสอบวัดทักษะ การพูดภาษาอังกฤษจำนวน 1 ฉบับ 3)แบบประเมินความสามารถในการแก้ปัญหา จำนวน 1 ฉบับ 4) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอนจำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1.รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการแก้ปัญหาและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีชื่อว่า OCMRXL หลักการคือ ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ผ่านการทำกิจกรรมที่ได้ทำผ่านกระบวนการกลุ่มและ กระบวนการคิด ทำให้สามารถพัฒนามนุษย์ได้ทั้งความคิดและความรู้สึก โดยมีวัตถุประสงค์ 6 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเปิดประสบการณ์ของผู้เรียน (Opening) 2. ขั้นเสริมสร้างประสบการณ์ (Creating New

Thing) 2.1 ขั้นนำ (Introduction) 2.2 ขั้นให้ข้อมูลทางไวยากรณ์ (Giving Grammar) 2.3 ขั้นฝึกพูดแบบมีกรอบ (Dependent Situation) 3.ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Making Activity Together) 3.1 ขั้นฝึกพูดแบบอิสระ (Independent Situation) 4.ขั้นสรุปความคิดเห็น (Result) 5. ขั้นสะท้อนความคิด (Exchanging New Idea) 6.การเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Life Long Learning)

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 2.1) หลังใช้รูปแบบนักเรียน มีพัฒนาการทางด้านทักษะการพูดสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2.2) หลังใช้รูปแบบนักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05 2.3) ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

